

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

כרשת במדבר | גיליון 29 | כ"ט באייר תשפ"ג

סעודה ראשונה

"וַיִּתְּלְדוּ עַל מְשֻׁפָּחֹתֶם לְבֵית אֲבֹתֵם"

בזכות אבות ועמל התורה זכו בני ישראל לאהבת השם ויראת השם

מובא בילקוט שמעוני (רמז תרפ"ד) בשעה שקיבלו ישראל את התורה, נתקנאו אומות העולם בהן מה ראו להתקרב יותר מן האומות, סתם פיהן הקב"ה אמר להן הביאו לי ספר יוחסין שלכם שנאמר (תהלים צו, ז) "הבו לה' מְשֻׁפָּחוֹת עַמִּים" כשם שבני מביאין "וַיִּתְּלְדוּ עַל מְשֻׁפָּחֹתֵם" שלא זכו ליטול את התורה אלא בשביל היוחסין שלהן עכ"ל. וצריכים להבין מה פירוש כשם שבני מביאין, ועוד הרי גם לאומות העולם יש יוחסין, ישמעאל הוא בן אברהם, עשיו הוא בן יצחק. אם כן הטענה שהקב"ה אמר להם לטעון הביאו לי ספר יוחסין, גם להם יש ספר יוחסין, אם כך מה הטענה הביאו ספר יוחסין?

מובא בתורה הקדושה "וַיִּזְכְּרֵנִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם" (ויקרא כ, מב) והנה צריכים להקשות, מדוע הקדים יעקב ואחרי כן יצחק ואחרי כן אברהם? אלא בכדי להוציא את ישמעאל ועשיו מכח זכות אבות ולתת את עיקר הבחירה ביעקב אבינו שהוא בחיר שבאבות, העיקר תלוי בזכירת ברית של יעקב אבינו, לכן אמר "וַיִּזְכְּרֵנִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם" שבשביל לזכות לזכות של הזכות אבות, צריכים את ההרכב של אברהם יצחק ויעקב, שמתחיל ביעקב ממשיך ביצחק וחותם באברהם אבינו. כמו שהקב"ה הבטיח לאברהם אבינו, בן חותמים ולא בהם.

אם כך, הוציא מכלל ההבטחה של הזכות אבות את בני יצחק ובני אברהם שהם עשיו וישמעאל. ומה שהקב"ה אמר לאומות העולם הביאו לי ספר יוחסין שלכם, היוחסין זה צריך חתימה של יעקב, המשך של יצחק וחתימה בסוף של אברהם אבינו. וצריכים להמשיך ולבאר ולומר, מה הקב"ה הציע לעם ישראל במתן תורה יותר מאומות העולם, הרי גם לאומות העולם הקב"ה הציע לקבל את התורה. אם כך, למה טענו אומות העולם כלפי הקב"ה למה קירב את בני ישראל יותר מאומות העולם, הרי גם להם הציע הקב"ה את התורה הקדושה?

אז אולי אפשר לבאר ולומר, כתוב בתורה הקדושה "וַיִּאֶשָׁא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים וַאֲבָא אֶתְכֶם" (שמות יט, ד). וצריכים להבין מה העניין הזה של "כְּנָפֵי נְשָׁרִים" באיזה כנפי נשרים הקב"ה נשא את בני ישראל? מובא בפרי עץ החיים (שער כא פרק א) שאומר האר"י הקדוש דביל יציאת בני ישראל ממצרים, האיר ה' על בני ישראל אורות גדולים של אהבה ויראה והשגת העליונים. אם כך הקב"ה בלילה של יציאת בני

ישראל ממצרים, נתן לבני ישראל אור גדול וכוחות עצומים של אהבה ויראה להקב"ה, האהבה והיראה הזאת הם הכנפי נשרים שהקב"ה נתן לבני ישראל, כי ללמוד תורה בלי אהבה גדולה להקב"ה ובלי יראה גדולה מהקב"ה אינה נקראת לימוד תורה אמיתית. מי שלומד תורה בלי אהבת ה' ובלי יראה מהקב"ה, התורה שלומד נשארת למטה ולא עולה למעלה. אם כך "עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים" זה אהבה ויראה, את האהבה ויראה שהקב"ה נתן לבני ישראל ביציאת מצרים את זה הקב"ה לא נתן לאומות העולם, זו הייתה הקירבה שהקב"ה קירב את בני ישראל יותר מאומות העולם. הטענה של אומות העולם למה קירבת את בני ישראל, למה להם נתת את שתי הכוחות האלה של אהבה ויראה, שהם כנפי נשרים שיקרבו אותם עד הקב"ה ויעלו אותם למעלה הגדולה ביותר שלנו לא נתת את זה.

ועוד אפשר לבאר ולומר, אחרי שהקב"ה נתן לנו את האהבה והיראה הזאת בלילה הראשון של ליל הסדר כשיצאנו ממצרים, אחרי כן המעלות האלה נאבדו והחזרנו אותם על ידי עמל עד מתן תורה. אם כך, למה הקב"ה נתן אותם ואחר כך היינו צריכים לעמול ולהשיג אותם שוב?

אלא אם זה לא היה ניתן במתנה, לעולם לא היה אפשר להגיע לזה. רק על ידי מתנה שהקב"ה נתן, אפשר אחרי כן להגיע לזה בכוחות עצמנו. אם כך זאת הייתה הטענה של אומות העולם, את המתנה הזאת שקיבלו שאחר כך השיגו אותה, למה לנו לא קיבלנו גם במתנה?

ועל זה עונה להם הקב"ה ואומר הביאו לי ספר יוחסין, בשביל לזכות למתנה הזו של אהבה ויראה צריכים ספר יוחסין של יעקב ואברהם, בלי הזכות אבות הזאת אי אפשר להגיע למתנה הזאת של אהבה ויראה, שאחרי כן התחזקה ובאה לבני ישראל על ידי עמל של הימים עד מתן תורה.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

אדם צריך לדעת יסוד תמידי בחיים שלו, שגם מהדברים השלייליים שקורים לאדם לטווח הארוך, אם הדברים האלה נעשו בכוונה תחילה לשם שמיים או לטוב, למצוות, למעשים טובים, בכוונה טובה - הסוף של הדברים שנהיים שלייליים יצא מהם דבר גדול וטוב מאד.

ואין רע יוצא מאת השם, רע לא יוצר מהקב"ה. לפעמים קורים דברים שאנחנו לא מבינים אותם בטווח הקצר, אבל בטווח הארוך כמה שעובר הזמן, מה שהשכל לא עושה הזמן עושה ואז רואים שכל מה שעבר על האדם וכל הדברים שהאדם הצטער וראה אותם בתור דבר לא טוב, הם הישועות והם הדברים הטובים והיפים והחשובים והדברים שעומדים עם האדם בזמנים הקשים ובזמנים הלא פשוטים.

"איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל"
סדר חניית בני ישראל במדבר שמר עליהם מקללת בלעם הרשע

כח) "מה אקב לא קבה אל" לכן הקב"ה הניח את האות מם שלא יצא האותיות קבה, "לא קבה אל" שזו קללה קשה ביותר וקללה לא טובה, והקב"ה השאיר את האות ה' שהיא תהיה חופפת ושומרת על בני ישראל.

לכן בלעם הרשע כשראה את הדגלים, הבין איך הקב"ה מקפיד ולא נותן לאותיות קבה שיהיו כתובות על הדגל של בני ישראל ואז יהיה לו כח לשלוט על בני ישראל, קם ואמר "מה אקב לא קבה אל" שהקב"ה לא קבה ומגן על בני ישראל, שומר על בני ישראל שאפילו באותיות לא יהיה אף פתח של קללה להיכנס ולהשפיע על עם ישראל.

ומהדגלים לומדים יסוד גדול ביותר, שכל אדם צריך להכיר את מקומו. וכמו שאנחנו רואים במתן תורה, אחד מהמ"ח דברים שהתורה נקנית בהם הוא המפיר את מקומו (אבות ו, ו) שכל אדם צריך להכיר את מקומו, מתי שכן אדם מכיר את מקומו זה מהדברים שגורמים לאדם להשיג את השגות התורה הקדושה.

מובא בספרים הקדושים בשם מדרש פליאה, אל תקרי באותות אלא באותיות, לפיכך אמר בלעם "מה אקב לא קבה אל". וכן מובא בספר עשרה מאמרות, שעל הדגלים היו כתובות אותיות האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב. דהיינו על זו הדרך, בדגל אחד היה כתוב אות א' מאברהם אבינו, אות י' מיצחק, ואת ו' מיעקב. ועל דגל השני היה כתוב ב' מאברהם, צ' מיצחק, ע' מיעקב. ועל דגל השלישי היה כתוב ר' מאברהם, ח' מיצחק, ק' מיעקב. ועל הדגל הרביעי היה כתוב מ' מאברהם, ק' מיצחק, ב' מיעקב. נשארה האות ה' מאברהם, שהייתה פורחת באויר ומחופפת על ישראל שלא ישלוט עליהם שום רע ע"כ.

והנה, על פי דברים קדושים אלו צריכים להקשות קושיה חזקה ביותר, מובא בזוהר הקדוש שהדגלים היו כמין מ' סתומה, ומביאים לזה ראייה מדברי הנביא (ישעיה ט, ו) מ' סתומה "למרבה המשנה" שכך הדגלים הלכו כמין מ' סתומה שיש להם ארבע דפנות, כך בני ישראל הלכו במדבר.

וצריכים להקשות, מדוע הקב"ה השאיר את האות ה' שהיא תהיה חופפת ושומרת על עם ישראל מאות ה' של אברהם אבינו, היה צריך להשאיר את האות האחרונה מ' מאברהם אבינו, שהיא תהיה חופפת ולא האות ה'. כך או כך, האות מ' כדברי הזוהר הקדוש בני ישראל הלכו בצורת מ' ואם האות מ' מאברהם אבינו הייתה נשארת, אז הייתה נשארת גם לשמור עליהם גם לחפוף עליהם וכך הדבר היה יותר מסתדר ויותר נראה לעין ויותר טוב.

אם כך מדוע דילגו על האות מ' ושמו את האות ה' שהיא תהיה חופפת ושומרת על בני ישראל, ולא האות מם שזה הסדר של האותיות שאות מם נשארת מיותרת משמו של אברהם, והיא הייתה צריכה להיות חופפת ושומרת על בני ישראל?
אלא אפשר לבאר ולומר יסוד גדול, אם היו שמים את האות ה' ומשאירים את האות מ' שהיא תהיה חופפת על בני ישראל, היה כתוב על הדגל ההוא קבה שהוא לשון קללה, וזה מה שאמר בלעם (במדבר

ש"ת הרי"ף

כבוד הרב, ב"ה אני עובד ומקבל משכורת ואני מאד רוצה להתחתן, אבל אני מפחד מהפרנסה בעתיד איך אני אוכל לפרנס את אשתי גם?

תשובה:

כתוב בספרים הקדושים, מתי שבן אדם עוסק בענייני חתונה יש מלאך מיוחד שעוזר לו בענייני הפרנסה. מי שרוצה להתחתן ואומר "איך אני אתחתן", "מה אני אתחתן", "איפה אני אתחתן", מלאך מיוחד בא ועוזר בפרנסה. לכן יש מצוה, מתי שיש לאדם קשיים באיזה עניינים, יקח על עצמו מצוה של לחתן חתן וכלה, כי מתי שמחתנים חתן וכלה ועוזרים לחתן וכלה, יש מלאך שעוזר לחתן ולכלה להתחתן. אז את אתה זכית לחתן, אותו מלאך עוזר לך בעסקים שלך, מצוה וזכות עצומה לחתן חתן וכלה.

ואם אדם רוצה להתחתן יעשה את הכל, אדם צריך לבנות בית בישראל ח"ו שלא יהיה באיסור. וע"י שאדם מתחתן, כל הברכות, כל הישועות, השם שורה ביניהם, ברכה שורה ביניהם, אדם יקבע חתונה ויתחתן.

כדי לזכות לתורה צריך כוח של השתוקקות גדולה ומסירות נפש

אחד הדברים שעושים בחג שבועות הוא קריאת מגילת רות, הרבה סברות וטעמים יש לסוד ולטעם שקוראים את מגילת רות. חשבנו בדעתנו שאולי אפשר לומר שמגילת רות מסמנת לנו את הכוח של ההשתוקקות הגדולה ביותר שאדם צריך. הרי לשבת וללמוד תורה זה לא מספיק שאדם ישב וילמד תורה, בכדי להגיע להשגות התורה ולסודות התורה, אדם צריך שתהיה לו אהבה והשתוקקות ורצון גדול לתורה הקדושה.

אדם שחושב לשבת וללמוד תורה כמו אדם שיושב ולומד עריכת דין או ראיית חשבון או כל מקצוע

אחר בעולם, הוא טועה טעות חמורה. אדם לא יכול לשבת וללמוד תורה בלי רצון והשתוקקות, מבלי לקשור את כל עצמותיו "כִּלְ עֲצֻמוֹ" תי תאַמְרְנָה ה' מִי כְמוֹךָ" (תהלים לה, י). בלימוד התורה צריך שיהיה באדם את כל המרכיבים, בכדי שהתורה תהיה חלק ממנו.

אחד המרכיבים שצריך שיהיו לאדם הוא השתוקקות לתורה הקדושה. אם יש לאדם השתוקקות לתורה הקדושה הוא יזכה להשיג אותה, אם אין לאדם השתוקקות לתורה הקדושה הוא לא יזכה באמת להשיג אותה. גם אם אולי הוא שמע והתלהב, אולי אמר איזה חידוש יפה אבל הוא לא זוכה לעומקה של תורה ולא זוכה שהתורה תהיה חלק ממנו. מתי שאדם עם השתוקקות עצומה ורצון גדול לתורה אז הוא זוכה שהתורה תהיה חלק ממנו.

מגילת רות מספרת לנו על רות שהיה לה כוח של השתוקקות עצומה לעם ישראל. רות הייתה הכלה של נעמי, אחרי ששני הבנים של נעמי מחלון וכיליון נפטרו, נעמי שלחה את רות שתחזור לארץ שלה, להורים שלה שהיו מלכים, אנשים חשובים ביותר כי שם יהיה לה יותר טוב. באותו זמן הייתה מחלוקת גדולה בעם ישראל, בתורה כתוב (דברים כג, ד) "וְיָבֵא עִמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקֹהֶל ה' גַּם דֹּר עֲשִׂירִי לֹא יָבֵא לָהֶם בְּקֹהֶל ה' עַד עוֹלָם" שלעמוני ומואבי אסור לבוא בקהל השם ואסור להתחתן איתם. וגם אם יתגיירו לא מקבלים את הגרות שלהם, בגלל שלא קידמו את בני ישראל כשיצאו ממצרים ועזרו להם בלחם ובמים. לכן התורה אומרת בגלל שלעמוני ומואבי אין הכרת הטוב, אסור לגייר אותם.

רות הייתה ממשפחה של מואבים ולכן לא רצו לקרב ולגייר אותם, אבל הגמרא דנה (יבמות עו:) אם לא יבוא עמוני ומואב בקהל השם אבל עמונית ומואבית כן אפשר לקבל את הגרות שלהן. ואומרת הגמרא יתר הישמעאלי לקח חרב ואמר ששמע מבית דינו של שמואל הנביא שרק גברים, רק עמוני ומואבי לא יבואו בקהל השם, אבל נשים עמו' נית ומואבית כן יבואו בקהל השם ומי שיגייד שגם עמונית ומואבית לא יבואו בקהל השם ידקר בחרב. רוב עם ישראל לא קיבלו את ההלכה הזו, אבל אלימלך, נעמי והבנים שלהם כן קיבלו את ההלכה הזו וידעו שלעמונית ומואבית מותר לבוא בקהל השם, אבל לגברים אסור לבוא בקהל השם.

אומרת נעמי לרות, אני מציעה שתלכי לארץ שלך כי אין לך מה לע' שות בארץ ישראל, את מואביה ואף אחד לא יתחתן איתך, אף אחד לא יקבל אותך בקהל השם, לא ירצה אותך כי את גיורת פסולה ויותר טוב לך ללכת לדרך שלך. אבל רות אומרת לנעמי אני אהיה גלמודה כל החיים, לא אתחתן ולא ילדים העיקר שאדבק בך, אדבק בקב"ה

ובתורה הקדושה.

וזה מה שרות המואביה מסמלת לנו סמל גדול של מסירות שאין לה שני, אדם רוצה משהו באמת ויש לו מסירות למשהו והוא מוכן להקריב את כל מה שיש לו בשביל להשיג את הדבר המיוחד שהוא רוצה, זה מה שרות המואביה מסמלת. לכן התורה הקדושה מצווה אותנו בחג שבועות לקרוא את מגילת רות כי כל היסוד של מגילת רות הוא ללמד אותנו שאדם שמאמין בדבר ילחם על הדבר וימסור נפש על הדבר, גם אם הדבר הזה יעלה לו ביוקר גדול לא יפסיק עד שישגי, ואז תהיה לו בזה ישועה והצלחה גדולה. רות המואביה מלמדת אותנו למסור נפש וללכת אחרי חמותה נעמי במסירות נפש עצומה, ללכת להקריב את הכל ולהסכים להיות גלמודה כל החיים, להסכים לאבד את הכל בשביל האמונה, זה דבר גדול וחזק.

לכן זה הלימוד שלומדים בחג שבועות, אדם צריך להיות עם מסירות נפש לתורה וגם אם בשביל התורה הקדושה הוא צריך לאבד את כל עולמו ולאבד את כל מה שיש לו בשביל האמונה בקב"ה והאמונה בתורה, אז עליו למסור את הכל. כך זכתה רות המואביה בסוף שממנה יצא דוד המלך וכל הדברים הגבוהים והקדושים שאדם יכול להשיג. אם האדם מאמין בדבר ומקריב בשביל הדבר, נותן בשביל הדבר בכל כוחו באמונה תמימה מבלי לחשוב על כלום, בסוף הקב"ה נותן לאדם את כל הברכה וההצלחה, הישועה והסיעתא דשמיא הגדולה. לכן קוראים בחג שבועות את מגילת רות כי יש בה את היסוד של מסירות נפש ואמונה ודבקות שבסוף מקבלים על זה שכר גדול.

אכילת מאכלי חלב בשבועות מכוחו של משה רבנו

מובא במפרשים וכך פסק הרמ"א להלכה (או"ח תצ"ד, ג) שבחג שבועות אוכלים מאכלי חלב. ידועים הטעמים והסיבות לאכול מאכלי חלב, אבל נבוא ונשאל מה הבסיס לאכילת מאכלי חלב בשבועות? אז חשבנו לומר כך, משה רבנו נולד ביום ז' באדר, התאריך לידה האמיתי שמשה רבנו היה צריך להיוולד לעולם היה ביום ו' או ז' בסיון. בגלל שהמצרים היו מחפשים את הילדים הקב"ה עשה נס ואמא שלו יוכבד ילדה אותו שלושה חודשים לפני הזמן ביום ז' באדר, משה רבנו נולד פג אחרי שישה חודשים.

ביום ז' באדר פחדו להשאיר את משה רבנו בבית ושמנו אותו ביאור, מרים עמדה והסתכלה עליו עד שבהא בתיה בת פרעה ומצאה אותו באותו יום. לקחו את משה רבנו ורצו להאכיל את משה רבנו, שלחה בתיה לקרוא למינקות מצריות שיניקו אותו, אבל משה רבנו שהיה טהור לא רצה לאכול מאף אחת כי זה חלב של גויה ואפילו שהיו היתרים על פי ההלכה להתיר, עד שמרים אמרה לבתיה שתביא לו מינקת עבריה ורק אז אכל משה רבנו.

אם כך משה רבנו זכה לכל מה שזכה ופה טהור שידבר פה אל פה עם הקב"ה, כי ביום ז' בסיון אחרי שמצאו אותו ביאור והביאו לו מינקות גויות שיניקו אותו, והוא לא שתה שום חלב של גויה עד שהביאו לו מינקת יהודיה ושתה חלב טהור. לכן בזכות החלב שמשה רבנו לא רצה לינוק ביום ו' או ז' בסיון מאותן מינקות גויות, זו המהות של אכילת מאכלי חלב בשבועות בזכות אותו יום.

סגולת הרי"ף

פסוקים אלו ותפילה זאת סגולה בדוקה לאומרה בשבת קודש ובראש חודש סיון, ומקורה בספר הקדוש ריאל המלאך (סמוך לסופו ד"ה שכחה). וז"ל: כל מי שרוצה שלא ישכח תלמודו יאמר אלו הפסוקים, ובזכות התורה הקדושה אשר מכינים אנו עצמנו בימים אלו ברתת וחלחלה ובאימה ויראה, נזכור לשמור ולעשות ולקיים את דברי תורתך באהבה וביראה. אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם: לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון: אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו: לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את עפי דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני:

היה מסתדר אצלו.

אדם צריך לדעת לקבל כל דבר מהקב"ה, כל דבר בשמחה גדולה ולדעת להיזהר בכל המעשים שלו.

מסופר על כמה שותפים שהלכו לרבי מאיר מפרמישלאן ואמרו לו שרוצים לעשות ביחד שותפות. רבי מאיר מפרמישלאן שאל, עשיתם שטר? אמרו לו, לא, אנחנו אוהבים אהבה גדולה, לא צריך שטר.

הלך רבי מאיר מפרמישלאן ולקח שטר וכתב בו, א'.. ב'.. ג'.. ד'.., וסגר את השטר ונתן להם את זה. אמר להם, תחתמו, זה השטר. לא הבינו מה כתוב שמה, הלכו ואמרו הרב מה כתוב פה, מה זה א'.. ב'.. ג'.. ד'..? אמר להם רב מאיר מפרמישלאן א' זה אמונה, א"ש אמונה וכולם הולכים באמונה יש ב', ב' זה ב'רכה, ח"ו אם יש ג', ג'זל שאחד נוגע ולוקח משהו שלא שלו, אז יש ד', ד'לות, נופל הכל ונאבד הכל.

כל מקום שיש אמונה, יש ברכה. כל מקום שיש גזל, יש דלות, מאבדים את הכל. אדם צריך ללכת בכל כוחו ביושר ובדרך השם.

יהי רצון מלפניך י-ה-ו-ה אלוהי אברהם יצחק וישראל שתפתח לבי בתורתך, והאר עיני ולבי בשם (יהרהר בלב) "פתחא"ל" "רפא"ל" "תופא"ל" שיפתחו את לבי בכוחך הגדול, שלא אשכח כל ימי מכל מה שלמדתי ומה שציוויתני ללמוד. ויהיה עמדי שאלמד כל ימי חיי ולא אשכח דבר תורה לעולם, אמן נצח סלה. ברוך י-ה-ו-ה לעולם אמן ואמן.

רבי מאיר מפרמישלאן

מסופר על רבנו מפרמישלאן, רבי מאיר מפרמישלאן היה קודש קודשים הוא היה מלאך השם צבאות, היה קודש קודשים.

היה בן אדם שהיה תומך בו הרבה מאד. יום אחד הוא בא לשבת אצל הרב, הוא בא בכניסת שבת לרב, הרב התנהג איתו בקרירות גדולה. הוא חשב אולי הרב לא שם לב, אולי הרב היה חושב משהו אחר.

ליל שבת בבית כנסת אחרי התפילה הוא בא לומר שבת שלום לרב, שוב הרב בקרירות עצומה. סעודת שבת מתי שהוא היה בא, הרב היה מושיב אותו לידו, הרב לא הושיב אותו, בסוף השולחן הושיבו אותו.

נגמרה הסעודה הוא אמר אולי הרב קצת כועס עלי, מחר בתפילה הרב יסלח, לא יודע מה, לא עשיתי כלום, אני עוזר לרב, אני עוזר לשיבה של הרב, אני טוב, אני הכל, למה. בשבת בבוקר הוא אומר לרב שבת שלום, הרב לא עונה לו. עליות לתורה, כל פעם שהיה בא היו נותנים לו עליה לתורה, לא נתנו לו עליה לתורה, הרב אמר לא לתת לו.

יושבים בשולחן כולם אוכלים, הרב מושיב אותו בסוף השולחן. אותו אדם פגע והיה בצער גדול ביותר. הוא אמר, נראה מוצאי שבת. בא מוצאי שבת לרב, הוא אמר אם הרב ידחה אותי סימן שאני לא צריך להיות פה יותר, אני לא אבוא יותר. מוצאי שבת שוב הרב דחה אותו דחיה גדולה ביותר.

יום ראשון הוא הלך לחתן של הרב, של רבי מאיר מפרמישלאן ואמר לו, פגעו בי כל השבת כולה, אני מקבל את הכל באהבה, אבל יש לי תרעומת, עזרת, נתתי חצי מכספי לרב, למה ככה הרב מתנהג איתי.

יום ראשון הוא אמר אני בא להתפלל שחרית, אם הרב יתנהג טוב, סימן שטוב. אם לא, אני לא אבוא לפה יותר. אחרי תפילת שחרית בא לרב, הרב דחה אותו. יצא בדרך, אמר יותר אני לא בא לפרמישלאן, אני לא בא למקום הזה.

נסע בדרך, הכרכרה התהפכה ומת. באו המשפחה שלו לרבי מפרמישלאן בוכים, מה קרה. אמר להם רב מאיר מפרמישלאן, ראיתי עליו דברים קשים, פגעתי בו כל השבת. אם הוא היה מקבל את הפגיעה, זה היה כפרת עוונות. זה שהוא לא קיבל והיה לו תרעומת, הוא לא כיפר על העוונות לכן הוא היה צריך למות ומת.

וכך מסופר על ה"דברי חיים" מצאנז, הדברי חיים מצאנז היה קודש קודשים, הדברי חיים מצאנז היה מלאך השם צבאות. הדברי חיים מצאנז היה יושב לקבל קהל, מי שהוא היה מאיר לו פנים, היו יודעים שיש לאדם בעיה גדולה והוא מאיר לו פנים משום שאין לו תיקון למה שיש לו לבעיה. אדם שהוא היה קשה איתו ודוחה אותו, סימן שהכל

נשבעתי ואקימה!

"קורם ירידת הנשמה לעולם הקב"ה משביע שוגלגל גולה ואת שולגלגל (ספר הזוהר), ואת האדם אינו מקיים את השבועה טוב לו שלא נברא" (זוהר הקדוש תרומה דף קס"א:)

להצטרפות ללימוד הזוהר היומי העולמי לימוד הזוהר היומי שאורך 5 דקות, מונה 5 עמודים שיתקבלו אצלכם בשתי דרכים לפי בחירתכם. 1. דרך התחברות לקבוצת ווצאפ ייעודית. 2. דרך אפליקציה ייעודית לרישום ובחירת אופן הלימוד היכנסו לאתר Limudzohar.co.il לחלוטין, פנו אלינו בוצאפ שמספרו 053-5305200